

ΟΙ ΜΑΙΕΣ - ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΕΣ ΣΤΙΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΕΣ ΚΛΙΝΙΚΕΣ

ΝΤΙΝΑΣ ΣΙΜΩΤΑ - ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μαίας υπεύθynu, Ίνστ. Ύγείας του Παιδιού
Νοσοκομείου Παίδων «Άγ. Σοφία»

Τό προηγούμενο άρθρο γύρω από τίς «Μαίες και τή νόσο φαιυλκετονουρία» που έδημοσιεύθηκε στο περιοδικό μας, έδωσε τό έρέθισμα νά γραφεί και τό σημερινό γιά νά όλοκληρωθή έτσι ό σκοπός γιά τόν όποίο έγράφτηκε.

Όταν τό Ίνστιτούτο Ύγείας του Παιδιού έλαβε τήν έντολή από τό Ύπουργείο Κοινωνικών Ύπηρεσιών νά αναλάβη τόν προληπτικό έλεγχο όλων των νεογνών τής Ελλάδος γιά τήν φαιυλκετονουρία, ξεκίνησε από τήν Άθήνα. Τά υπεύθyna γι' αυτό τό σκοπό άτομα έπισκεφθήκαμε πρώτα τίς μεγαλύτερες μονάδες και σέ συνέχεια τίς μικρότερες μαιευτικές κλινικές.

Συνεργασθήκαμε μέ τούς Διευθυντάς Μαιευτήρας, Παιδιάτρους, και Προϊστάμενες μαίες γιά νά όργανωθή τό σύστημα συνεργασίας μας και νά έλέγχωνται συστηματικά χωρίς διαφυγές τά παιδιά που γεννιούνται στις κλινικές τους. Μετά τίς πρώτες συζητήσεις ή άπαιτούμενη διαδικασία καταστάλαξε μεταξύ Ίνστιτούτου και προϊσταμένης μαίας. Μ' άλλα λόγια είναι δική της πλέον ευθύνη ή σωστή δουλειά γύρω από τόν έλεγχο των παιδιών που παραδίδει στις μητέρες που φεύγουν από τή κλινική. Γι' αυτές τίς μαίες θα μιλήσουμε σήμερα.

Θά ήταν άδικο άν τό Ίνστιτούτο δέν αναγνώριζε τήν πολύτιμη βοήθεια των μαίων στην έφαρμογή του προγράμματος αυτού, και σ' αυτές στήριξε τίς πιό πολλές έλπίδες γιά τήν έπιτυχία του. Όμως δέν μπορεί νά σιωπήσει γιά τήν λύπη του όταν μερικές από τίς μαίες δέν ανταποκρίθηκαν σωστά σ' αυτή τήν καινούργια και τόσο ώφέλιμη γιά τά παιδιά μας προσπάθεια. Τό ποσοστό συμμετοχής σέ πολλές από τίς κλινικές είναι πολύ χαμηλό και σέ μερικές άνύπαρκτο. Αυτό διαπιστώθηκε και από τήν όλη πορεία τής συνεργασίας μας και από τά τελικά άποτελέσματα του έλέγχου που έκανε τό Ίνστιτούτο και τά όποια έκοινοποίησε —ώς ήταν ύποχρεωμένο— στο Ύπουργείο Κοινωνικών Ύπηρεσιών, σαν υπεύθυνο άπέναντί του.

Όπως ήδη γνωρίζουν πολλές από τίς μαίες έτυχε νά βρεθώ στη θέση που δίνει τήν γενική και μερική είκόνα τής συνεργασίας του Ίνστιτούτου μέ τίς κλινικές και τήν όψη τής σκληρής πραγματικότητας των φαιυλκετονουρικών παιδιών που δέν είχαν τήν τύχη νά έλεγχθούν όταν ήταν νεογέννητα σέ κάποια κλινική.

Σάν μαία μέ μακρά θητεία στα Νοσοκομεία, γνωρίζω πολύ καλά τίς δυσκολίες που αντιμετωπίζει μιá προϊ-

σταμένη κλινική, τις συνθήκες που δουλεύει και τις δεσμεύσεις που έχει. Όμως δεν παύω να πιστεύω πως με λίγη καλή θέληση και προσπάθεια πολλά μπορεί να κάνει. Ακόμη θα πρέπει να αναφερθώ και κάτι άλλο: ότι οι μαίες δεν πρέπει να ξεχνούν πως είναι φορείς της σωστής νοσηλευτικής που διδάχθηκαν στις σχολές τους και, στα όρια του δυνατού, να εφαρμόζουν εκεί που εργάζονται όσα έμαθαν στην εκπαίδευσή τους.

Όμως, δυστυχώς, το Ίνστιτούτο, κατά το διάστημα της οργανώσεως του ελέγχου, διαπίστωσε σοβαρές ελλείψεις από πλευράς νοσηλευτικής γύρω από τα νεογέννητα, παρούσης της μαίας.

Πρέπει να μάθουμε οι μαίες να δεχόμαστε την κριτική για τη δουλειά μας και να μη περιμένουμε πάντα επαίνους. Αυτό είναι χρήσιμο για την επιτυχία του αντικειμενικού μας σκοπού, που δεν είναι μόνο τα προγράμματα προληπτικού ελέγχου των νεογνών αλλά και ό,τιδήποτε έχει σχέση με τις δραστηριότητές μας γύρω από τη μητέρα και το νεογέννητο.

Το Ίνστιτούτο κάνει έκκληση για άλλη μια φορά στις μαίες των μαιευτικών κλινικών να καταλάβουν την σκοπιμότητα των προληπτικών προγραμμάτων των νεογεννήτων και να βοηθήσουν ώστε κανένα παιδί να μη φεύγει από τα χέρια τους χωρίς να του παρθούν οι 2—3 σταγόνες αίμα που χρειάζεται όχι μόνο για τη φαιλυκτετονουρία τώρα, αλλά και για άλλες δύο όκονα περιπτώσεις την έλλειψη της G6PD και τις αίμοσφαιρινοπάθειες που έταλαιπώρησαν και ταλαιπωρούν χιλιάδες παιδιά και γονείς του τόπου μας. Μελλοντικά θα μπορούμε πάντα από τις ίδιες σταγόνες να ελέγχουμε περισσότερες παρόμοιες περιπτώσεις, όπως ήδη γί-

νεται σε οργανωμένα εργαστήρια του έξωτερικού.

Ο Πρόεδρος του Ίνστιτούτου, Καθηγητής κ. Σπύρος Δοξιάδης, θέλοντας να εκφράσει τη χαρά του για την επανέκδοση του περιοδικού μας, επισημαίνει την συμβολή της Μαίας γύρω από την σωστή περιγεννητική φροντίδα του παιδιού ή όποια του εξασφαλίζει κατά μεγάλο μέρος την ψυχοσωματική ισορροπία αργότερα. "Ας μην τόν διαψεύσουμε.

Πρέπει και εμείς κάποτε να πάρουμε τη θέση μας μέσα στο χώρο των προηγμένων κρατών όλου του κόσμου. Αλλωστε, δεν μας λείπει το μυαλό.

Όλα αυτά, όμως, θα μείνουν όνειρα και μόνο, γραμμένα στα χαρτιά, αν οι μαίες δεν καταλάβουν πόση σπουδαιότητα έχει η φροντίδα των νεογεννήτων για τη σωματική και ψυχική τους υγεία και, όπως να το κάνουμε, και τα δικά μας παιδιά δεν αποτελούν ξεχωριστή και απρόσβλητη κοινωνία.

Παρ' όλες όμως τις απαισιόδοξες σκέψεις είναι από όλους παραδεκτό πόση πολύτιμη παρουσία είναι μέσα στον Έλληνικό χώρο ή μαία για την προστασία της υγείας της μητέρας και του παιδιού.

Τελιώνω με την βέβαιη ελπίδα πως δεν θα ξαναχρειασθώ να γραφή τίποτε που να παρακαλή και να παροτρύνη τις μαίες για να συμβάλλουν σε ένα γενικό καλό, αλλά μόνο για να ευχαριστή και να επιβραβεύη, όπως συνήθως συμβαίνει όταν ή μαία, στα μακρινά και απομονωμένα χωριά της Ελλάδας, μόνη της, χωρίς συμβουλές, σκυμένη πάνω από την Έλληνίδα χωρική, φέρνει στον κόσμο τα έλληνόπουλα, την πιο γνήσια μερίδα της γενιάς μας.